

Merülj bele a képbe! Szerinted hogy folytatódik a táj? Folytasd a festményt! Rajzold tovább és népesítsd be a saját tájadat!

6. oldal / VIII-IX. terem

Nézd meg jól ezt a két festményt: az egyik virágzó almafákat ábrázol, a másik pedig mintha nagyítóval néznéd az első képet. Ha illata volna a képnek, milyen lenne?

Figyeld a színeket! Milyen a kép hangulata? Keresd olyan képet ebben a teremben, amelyik az ellentéte ennek!

7. oldal / VI. terem

Hunyd le a szemed! Fülelj, milyen hangokat hallasz? Vajon kik rejtőzhetnek a bokrok, a fák mögött?

Milyennek képezed a művészt, aki ezt a képet festette? Írd ide néhány jellemzőjét, vagy rajzold le néhány jellegzetes ruhadarabját!

8. oldal / VII. terem

Figyeld meg a festményeket! Allítsd őket valamilyen szempontból sorrendbe, majd írd ide, hogy mire gondoltál, amikor beszámoltad őket:

Szemleid meg a műveket közelebbről is, milyen a festmények kidolgozása? Finom vonalakkal dolgozott a festő, pontosan, vagy elnagyolta? Mit gondolsz, miért a különbség?

5. oldal / V. terem

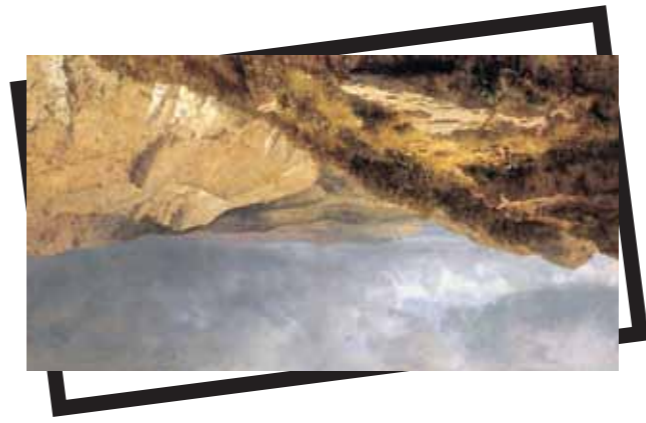
Rajzold ki mind a két technikát!

4. oldal / V. terem

Milyen eszközökkel készülhetett a festmény? Képzeld el a festőt, ahogyan épp ezen a képen munkálkodik, majd rajzold ide azokat az eszközöket, amiket szerinted a munkájához használhatott!

Nézd meg a képet! Mit gondolsz, hol készülhetett a festmény? Hol állhatott a festő? Mit szeretett volna láttatni velünk?

3. oldal / IV. terem

Ha belépsz a Freskós Szalonba, mintha egy ismeretlen mesevilágba lépnél: vizesek, sziklás hegységek, elvarázsolt kastély, trópusi tájak, növények, állatok mindenféle. Képzeld magad rá a festményre! Mit csinálsz, miután átlépsz a titkos ajtón ebbe az új, álomszerű világba? Mi vár ott rád?

2. oldal / III. terem

SZINYEI

és a hazai táj
foglalkoztató füzet
általános iskolások részére

Szervusz!

Üdvözöllek a *Szinyei és a hazai táj* kiállításán, itt nálam, a Városi Képtár – Deák Gyűjteményben!

Hadd mutakozzam be: Kép T. Áron vagyok, és ha megengeded, én foglak körbe kísérni a tárlaton, hogy segítsek a hazai táj felfedezésében Szinyei Merse Pál, Mészöly Géza és Spányi Béla festészetén keresztül!

Írj, rajzolj, színezz! Használd a térképet! Élvezd a kiállítást!

Segítséget, útbaigazítást és kölcsön színes ceruzát a pénztármál kérhetsz! Ha kérdésed van, itt megtalálsz: Városi Képtár – Deák Gyűjtemény, 8000, Székesfehérvár, Oskola u. 10. Tel.: /22/ 329 431, /20/ 395 45 80; e-mail: keptar@internet.hu, nora.szirmai@gmail.com

1. oldal / II. terem

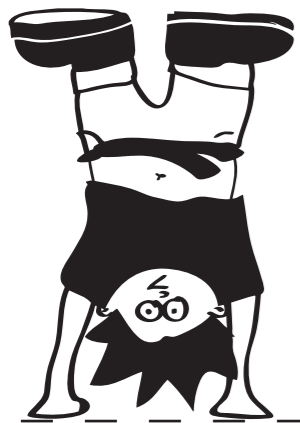
Mészöly Géza világos tónusban, fegyelmezett színellentétekkel dolgozott, képein derűs béke és eseménytelen boldogság honol. Főleg vízparti tájakat és jeleneteket örökített meg.

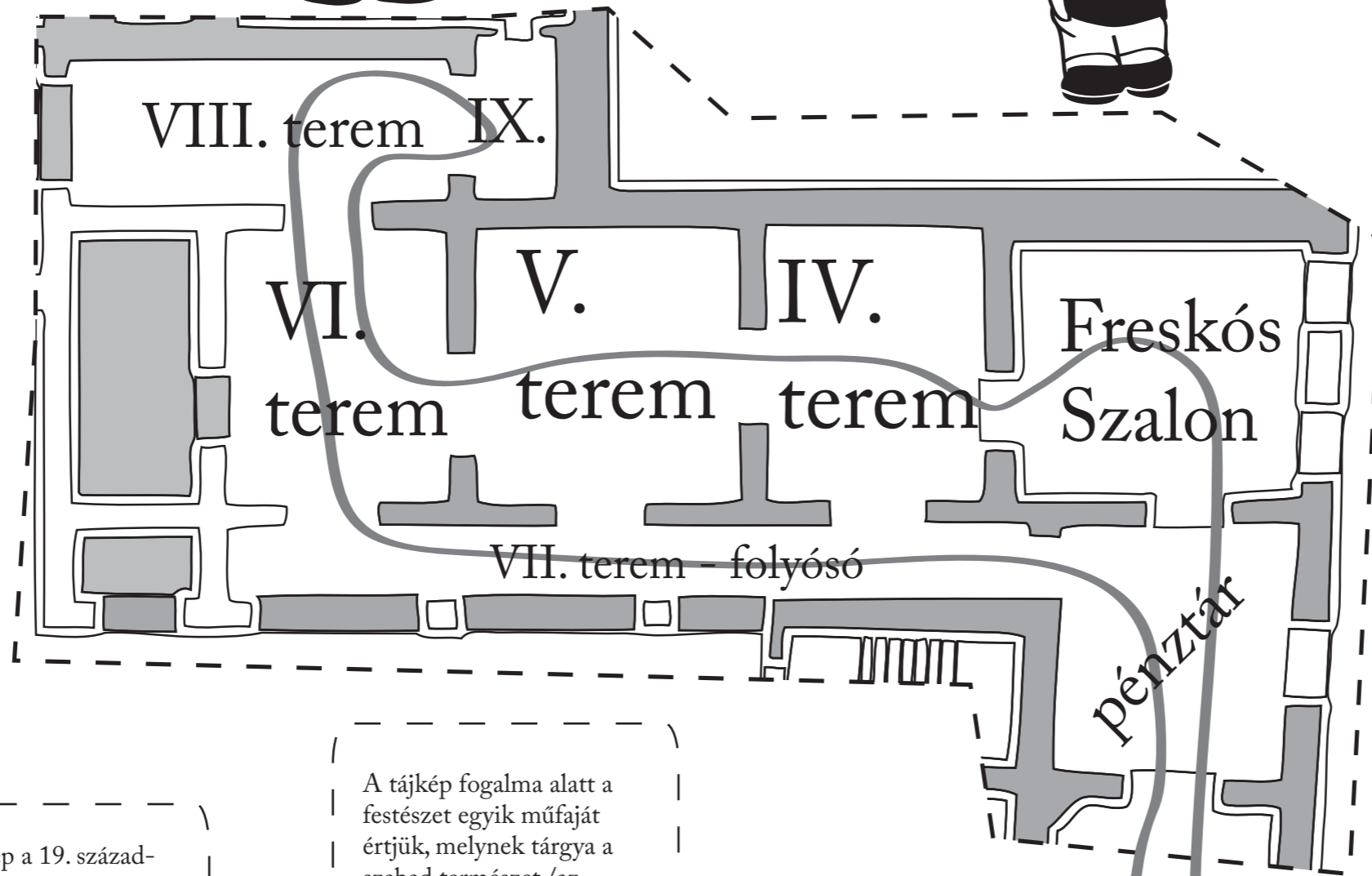
Az ókorban divatba jött a szobák belső falainak tájbrázolással való díszítése, majd a 19. században – melyben Szinyei Merse Pál, Mészöly Géza és Spányi Béla éltek – ismét közkedveltségnek örvendtek a tájképeket ábrázoló falfestmények, előszeretettel borították be vele a kastélyok, paloták falait. A tárlat első termében, a Városi Képtár úgnevezett Freskós Szalonjában ilyen faliképet láthattok!

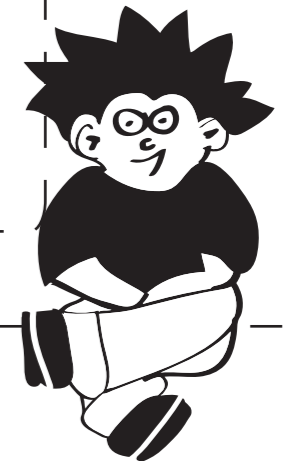
A freskó a falfestészet olyan fajtája, ahol a festéskor friss, nedves a vakolat: a festék a habarcsréteg belsejébe hatol, azzal együtt köt meg. Ez az eljárás fokozatosan fejlődött ki a szekkónak nevezett eljárásból, melynek során a száraz vakolatra festettek.

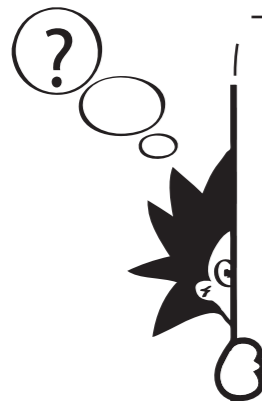
Szinyei Merse Pál művészetét üde festői nyelvezet, újszerű témák és erőteljes színvilág jellemzik, a természet szépségeinek, sokszínűségének festője.

Spányi Béla az őszi hangulat, a mocsaras tájak, erdők jeles festője. Képei egyedi stílusúak, meleg, melankolikus hangulatúak.

A képzőművészet története során a tájkép arcképek, vallásos témák háttereként szolgált a művészeti alkotásokon, önálló műfajjá azonban viszonylag későn vált. Magyarországon a valóság-hű tájképfestészet, a 19. században honosodott meg, azoknak a művészeknek is köszönhetően, akiknek az alkotásait itt és most láthatod. Alkotóink először a külföldi tájak bemutatását, megfestését tűzték maguk elé, majd a hazai környezet ábrázolásán volt a hangsúly.

A tájkép a 19. században népszerűségét annak köszönhetette – és talán napjainkig is annak köszönheti –, hogy ellensúlyozza az egyre sűrűbbé, nyomasztóbbá váló városi életet. A tájkép felkapottsága a műgyűjtés fellendüléséhez vezetett.

A tájkép fogalma alatt a festészet egyik műfaját értjük, melynek tárgya a szabad természet / az ember természeti, vagy maga alkotta környezete/, bár a 20. századtól a táj megjelenítésében egyre nagyobb szerepet kap a fotográfia.

Erre indulj!

